

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1119010070
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1119010070.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Michala Valenta, v trestnej veci odsúdenej O. M. v konaní o jej žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdenej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6Pp/68/2019 zo dňa 26. 07. 2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05. septembra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdenej O. M., nar. XX. XX. XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Sťažnosťou napadnutým uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6Pp/68/2019 zo dňa 26. 07. 2019 bolo rozhodnuté podľa § 66 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. tak, že žiadosť odsúdenej O. M. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Revúca zo dňa 23.10.2017 č. k. 2T/195/2017 a trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 30.05.2016 č. k. 3T/77/2016 sa zamietá.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že síce formálna podmienka podmieneného prepustenia v danom prípade bola splnená, keďže odsúdená vykonala viac ako polovicu uložených trestov, avšak ani jedna z materiálnych podmienok, (správanie sa a plnenie svojich povinností počas výkonu trestu a ani priaznivá resocializačná prognóza, že by na slobode viedla riadny život), naplnené neboli, čo vyplýva jednak z oboznámeného hodnotenia vrátane hodnotenia rizika sociálneho zlyhania, odpisu z registra trestov a oboznámených súdnych rozhodnutí. Vyplýva teda dôvodná pochybnosť o tom, že odsúdená vzhľadom na jej závislosť na alkohole, takmer žiadne pracovné návyky a sklony k páchaniu trestnej činnosti, napokon aj s poukazom na jej správanie počas výkonu trestu odňatia slobody, na jej len formálnu kritickosť k trestnej činnosti, by v prípade podmieneného prepustenia viedla riadny život.

Uvedené uznesenie súdu prvého stupňa nenadobudlo právoplatnosť, nakoľko odsúdená zahlásila proti nemu sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice súdu o verejnom zasadnutí, ktorú bližšie písomne zdôvodnila. V písomne zdôvodnenej sťažnosti v podstate uviedla, že bude viesť riadny život, na slobode má vhodné podmienky a zázemie, mieni sa zamestnať a má záujem zlepšiť svoje správanie.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť,

a

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Bratislave, ako súd rozhodujúci o riadnom opravnom prostriedku v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdenej preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie tomuto predchádzajúce, pričom skonštatoval, že sťažnosť je prípustná (§ 417 ods. 3 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 187 ods. 1 Tr. por.) a zistil, že sťažnosť podaná odsúdenou O. M. nie je dôvodná.

Sťažnostný súd sa s písomnými dôvodmi sťažnosťou napadnutého uznesenia okresného súdu v plnom rozsahu stotožňuje, v podrobnostiach naň odkazuje bez potreby opakovania tam uvádzaných vecne a právne správnych dôvodov.

Na základe riadne vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k správne mu záveru, že síce formálna podmienka podmienčného prepustenia v danom prípade bola splnená, keďže odsúdená vykonala viac ako polovicu uložených trestov, avšak nebola splnená ani jedna z materiálnych podmienok, t. j. správanie sa a plnenie svojich povinností počas výkonu trestu a ani priaznivá resocializačná prognóza, že by na slobode viedla riadny život.

Tak ako súd prvého stupňa, aj krajský súd z obsahu spisového materiálu zistil, že z hodnotenia ÚVV a ÚVTOS Bratislava okrem iného vyplýva, že odsúdená M. svoje správanie nie vždy prispôbovala stanoveným podmienkam a zásadám určeným v ústavnom poriadku pre odsúdených. Vyskytli sa u nej previnenia menej závažného charakteru - neudržiavanie poriadku na izbe, nedostatočná osobná hygiena a svojvoľné presťahovanie sa z izby na izbu. Pedagogickým pôsobením však svoje správanie napravila, avšak v súčasnosti jej správanie opäť nie je na požadovanej úrovni a vyskytujú sa u nej porušenia ústavného poriadku - nadväzovanie nedovolených kontaktov. Disciplinárne potrestaná a ani odmenená nebola. Hodnotenie rizika sociálneho zlyhania je vysoké pre nízku vzdelanostnú úroveň, dlhodobú nezamestnanosť, sociálnu neukotvenosť a závislosť na alkohole, pričom resocializačná prognóza sa javí ako menej priaznivá. Na záver sa v hodnotení konštatuje, že odsúdená nepreukazuje splnenie podmienok na podmienčné prepustenie a neodporúča sa jej podmienčné prepustenie. Nemožno opomenúť, že odsúdená nemá ujasnenú ďalšiu perspektívu vedenia svojho života na slobode, keďže ani pred výkonom trestu nemala stále zamestnanie a vykonávala len aktivačné práce. Napokon u odsúdenej došlo k výraznému spustnutiu a k degradácii jej osobnosti následkom jej tuláckeho spôsobu života, počas ktorého sa dopracovala ku chronickému alkoholizmu. So svojim druhom kontakty neudržiava, rovnako tak ani so svojim dospelým synom o ktorého sa nestarala a ktorý bol umiestnený v detskom domove a nejavila o neho žiaden záujem.

Tak ako samosudca okresného súdu, tak i senát súdu sťažnostného, s ohľadom na osobu odsúdenej, najmä na jej správanie sa vo výkone trestu odňatia slobody, ako aj s ohľadom na jej predchádzajúci spôsob života konštatuje, že osoba odsúdenej M. nedáva dostatočnú záruku, že sa v budúcnosti vyvaruje trestnej činnosti, resp., že v budúcnosti povedie riadny život, čo vedie i krajský súd k záveru, že je potrebné na ňu pôsobiť celou dĺžkou výkonu trestu odňatia slobody z hľadiska potreby jej dôslednej prevýchovy a súčasne prihliadajúc aj na ochrannú funkciu trestu a trestného práva ako takého. V prípade menovanej odsúdenej teda nie je dané kvalitatívne naplnenie materiálnej podmienky v podobe očakávania, že odsúdená v budúcnosti povedie riadny život tak, ako to predpokladá návetie § 66 ods. 1 Tr. por. a na viac vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním nepreukázala polepšenie.

V svetle prerokúvaného prípadu teda neobstoja sťažnostné argumenty odsúdenej M. o jej snahe vedenia riadneho života na slobode, nakoľko táto nie je ochotná podriaďiť sa samotnému väzenskému poriadku.

Napokon nemožno opomenúť, že rozhodnutie o podmienčnom prepustení odsúdenej osoby z výkonu trestu odňatia slobody je fakultatívnej povahy a na také rozhodnutie nemá odsúdená osoba právny nárok. Takýto nárok nepriznáva ani Ústava SR, ani zákon a posúdenie splnenia podmienok ustanovených zákonom na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je výhradne vecou sudcovskej úvahy.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.